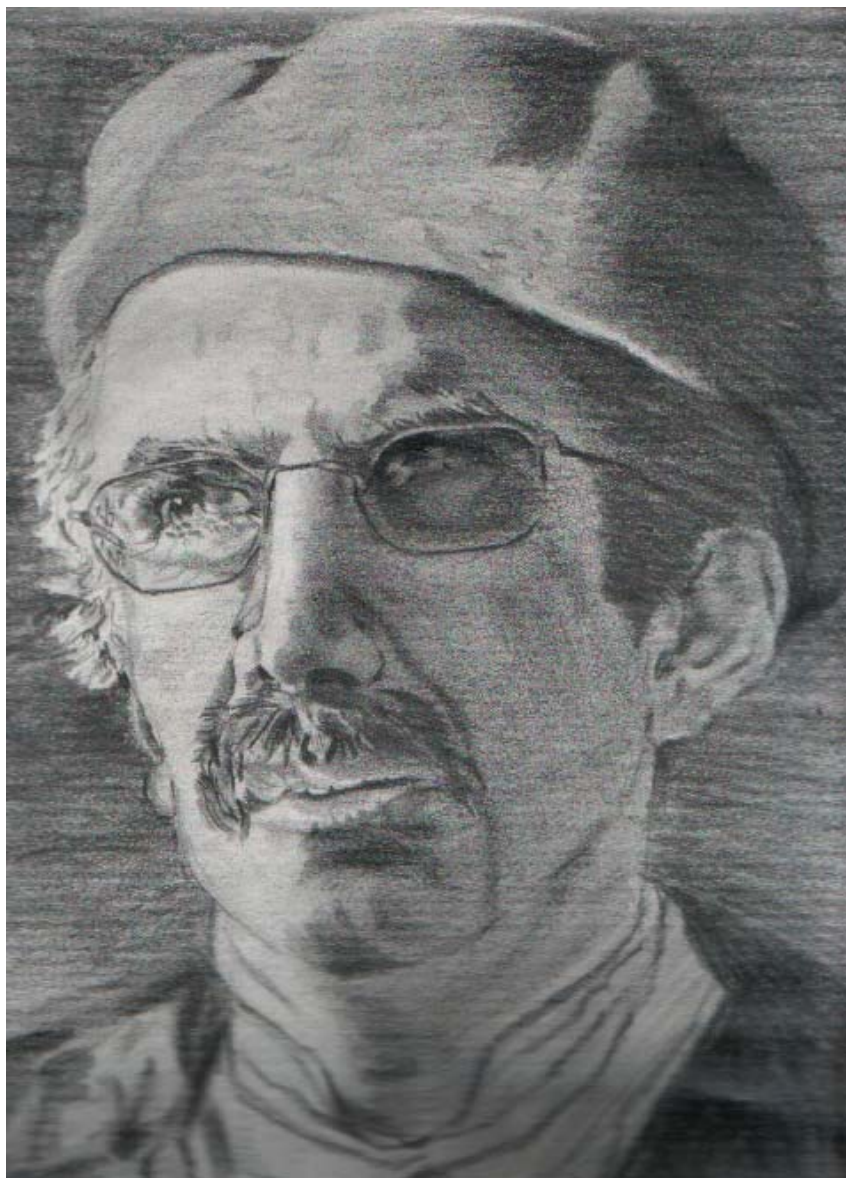

سەفەریکی
خەییالی بۆ
بۆکان

برایم فەرشی

تاران 3ی رەزبەری ساڵی 1364ه.ش

سەفەرىكى خەيالى بۇ بۆكان

بۇ كاكەسەن
كە خەيالى بۆكان
بەرەو مەرگى برد

هەستەم بەوھەرد شتېكى قورس لە سەر شانمە، دوو سى جار رايئەلەكاندم، دەنگىگ ھاتە گويم، كاكە! كاكە! چاوم ھەلينا، سەيرى كابرەم كرد، وەك كۆلەكە لە بەرانبەرمدا چەقى بوو، بە دەنگىكى بۆرەوھە وتى، كاكە گەيشتين. سرنجىكى دەورو پىشتى خۆم دا، تەنيا من مابومەوھە. دەرکەى ماشينەكەم كردهوھە، نەرمەبايىكى خۆش لەشى فيئەك كردهوھە. بەرە بەيان بوو، شار ھيشتا لە خەو ھەلنەستا بوو. شارەكەم لە باوھش گرت، ماشينەكە روپىشت. لە بەر گاراژ راوھستاوم، چاوم كەوت بە گۆرەپانىك، لە ناو گۆرەپانەكەدا ھەوزىك، لە ناو ھەوزەكەوھە چرابەرقيك بە چوارچراوھە خۆى دەنوواند، گۆل وگۆلزارى دەورى ھەوزەكە بە بەفر داپۆشرا بوو، ئيرە چوارچراى بۆكانە، وەبىر گۆرانىھە خۆشەكەى «عەلى كەردار» كەوتمەوھە:

ھاتنە خوارى چوار بە چوار

كەوای سوور و شەدەى لار

ئازىزەكەم، باوانەكەم پەيمانەكەت كوا؟

ئازىزەكەم، باوانەكەم عەھدو وھفەت كوا؟

كەژالم لى ميوانە خۆنەيلىم ئەو شەو شەو بپروا

بولبولم ئاشقم بە گۆلى باخ

با زستان بپروا، بەھار ديمەوھە بۆكان

بازستان بپروا بەھار ديمەوھە بۆكان

ئيرە شارە خنجيلانەكەى موكرىيانە. خەلك تەك تەك و دوو دوو رېگەيان دەبىرى، ھەركەس بەرەو شوپىنىك دەروپىشت، لە بەر چاوى من ھەموو دەم بە پىكەنەن بوون، دەت گوت، روژى جىژنە. ئەگەر شاعىر بام، پىكەنەننى شار و خەلكەكەم بە شىعر دەھۆندەوھە. جم

وجولّ ورده ورده زورتر دهبوو، شار ئیدی خه والو نه بوو. جهماعه تیکی زور له شوینیکی راوه ستابون، پیچ سهر بوو، بهم بهره به یانه، ده بیچ چ رووی دابی؟ که سیک مردووه؟ له خه لک نزیك بومه وه، جل و بهرگی جورا جوریان له بهر دابوو، هیندیکی دراو، هیندیکی پینه کراو، پیر ولاو ته نانهت مندالیش له نیویان دا بوو، سی سی وچوار چوار پیکه وه قسه یان ده کرد، ههر کهسه له شتیکی ده دوا، یهک باسی گونده کهی خوی ده کرد، نهوی تر باسی تارانی لا بوو. کابرایه کی گه راوهی به قه لافهت چکوله یان لی پهیدا بوو، رووی کرده لاوه بالا بهرزه که، لاوه که دوو هیندهی خوی بوو، هه موو جاریک که ده یویست له گه ل کوره بدوی، وهک مندالیک ده چوو که بو قسه کردن له گه ل باوکیا ملی بکه ویت به پشتا، کابرا کوتی: نه تو بیل چا ده وه شینی؟!

لاوه که: به لی قوربان.

کابرا: به ردی چاده کی شی؟!

لاوه که: به لی قوربان.

کابرا خوی قیت کرده وه، هه ردوودهستی له گیرفانی شالواره کهی خستو شالواری هه لکیشا، وام هاته بهر چاو که پانتوله که ژی منداله و ههر نیستایه داکه ویته خوار، ئاخه شالوارکه بو بهری زل و فش بوو. به لاوه کهی کوت: دهی باشه دوو کهسی تر وهک خوت پهیدا که با برۆین. نهو کهسانه ی له گه ل لاوه که راوه ستابوون، هه موو روویان کرده لاوه که، به چاو داویان لی ده کرد، له گه ل خوی بیانات. لاوه که عه به سرا بوو، چاوی به هاوشانه کانیدا گیپا، نه گهر به دهست نهو بایه هه موویانی له گه ل خوی دا ده برد. پیایکی پیر دلی تاقه تی نه هینا و کوتی: شیرکو با من له گه لئا بیچ! میر مندالیک هه روا دهنگی لی بهرز بووه، شیرکو سهری داخست و وه ری کهوت. مامه و کوره ش به داویا، هاواله کانیان هیچیان نهووت و به چاو وه شوینی کهوتن، کابرای حاجی که چاوی به شیرکو و دوو کهسه کهی دی کهوت، چاوی زهق کرده وه، به ته وسه وه کوتی: کابرای نه فام ده ته وه ئی نه وانهم به سه ردا ساخ که یه وه؟! مامه پییره وه جواب هات: مامه حاجی به زاتی خودا هیندهی دوو کهس کار ده کهم، مه روانه که پیچم، هیزو توانم زوره، له مندالییه وه هه تاکو نیستا له سهر زهوی ههر بیلیم وه شان دووه. به پهله قولی هه لمالی و باسکه ره قه له کانی نیشان داو و کوتی: سهیری باسکم که ماشه لا ملی به رازی ده شکی نی. حاجی بزهیکی هاته سهر لیو و کوتی: تمه نیکت که متر ده ده می. مامه هیچی نهووت. کوره پیی و ابوو ده بی ئه ویش وهک مامه پییره به شان و باهووی خود دا هه لبللی. به لام مه ته قی لیوه نه هات، حاجی دوو کهسه کهی وه دواوی خوی دا و کوره به جی ما.

که لام کرده وه دیتیم کابرایکی کراوات له مل خه ریکه له نیو جهماعه ته که دا کریکار جیاده کاته وه: نه تو برۆ نه ولا، نه تو به که لک نایه ی... بهم چه شنه هه فتا، هه شتا کهسی جیا کرده وه، کوره ش به پهله خوی به نیو جیا کراوه کاندا کرد. دووای رویشتنی کابراو جهماعه ت، شوینه که ههر قهره بالغ بوو.

که نیشکیکی به په نامدا هات، سی قابله مهی ماست له سهر سهری دانابوو، ههر دووک دهستی له که مهری نا بوو، قیت قیت ده رویشتن، له جل و بهرگی را وی ده چوو خه لکی دیهاتی نزیك شار بی. وه شوینی کهوتم. نهو له پییشه وه منیش به دواوی دا، له راسته ی ری لای داو به دهستی چه پدا بای داوه، جهماعه تیکی زور لییره له سهر تایه جو و گهنم دانیشتبون، یان له عهرزی پالیان به پالانه کانیه وه دابوو. دووتای ته رازوی گه وره به بن میچ دا هه لواسرا بوون، ههر تای ته رازو جیگه ی شه ش، ههوت تا گهنمی ده بووه.

رانه وهه ستام وه شوین کچه که وتم، کۆلانیکی تهنه گه بهر بوو، بهر ههر دووکانیک ئاوپرژین کرابوو، جوان مائی بوویان، بۆنیکی خوڤ له م گوزهره وه ده هات، دهنگی مه کینه ی خه یاتی نه یهک و نه دوو، موسیقایکی خوڤی ئه م بهر به یانه بوو. لیباسی کوردی جوان جوان هه لواسرابون، کلونجه ی ژنان، که واو پانتۆل، رانک و چۆغه، جل و بهرگی ژنان، چاره که، هه موو چه شنه جل و بهرگی بهرچاو ده که وت. کچ له شوینیکی دانیشته، قابله مه ماسته کانی له پێش خو ی دانا، له گه ل کچه کانی دی که وته چاک و خوڤی. دووکانیکی پر له کلاوی کوردی بهرانبیهری بوو، کلاوی پیاوان، تاس کلاوی ژنان، گۆرهوی مه رهز، هه وری وجامانه (ئاغابانو). خه یاته کان خه ریکی کاری خو یان بوون، وه ستای کارگه له پشت میژیکی ته خته یی گه و ره که ههر 30 سانتیک له عهرزی بلیند بوو دانیشته بوو، پارچه یکی له پێش ده ست بوو، به نیومتره که ی ده ییپوا، به سابونه که ی خه تی ده کیشا و به مقه سته که ی ده ییری، دوو سی که س خه ریکی ئیش کردن به مه کینه کان بوون، دوو سی مندالیس خه ریکی دووگمه لیان و کون چینه وه بوون. کوره لاهه که ی پشت مه کینه که له گه ل کچه ماست فرۆشکه ههر چاوه برکینه یان بوو، کوره پیده که نی، کچه وه لامی ده داوه، مشتیه یه که به سه ر قابله مه کانه وه وه ستا بوو، ههر ئیشاره ی بو قابله مه کان ده کرد، به لام کچه هوڤی له ماست فرۆشتن نه بوو، له پر وه خو ی هاته وه، به شله ژاوییه وه کوتی: هه وتمه ن کاکه هه وتمه ن. کابرا سه ری سوپما، کوره پیکه نی، کچه سه ری داخست. چاوه برکینه دوای فرۆشتنی یه که له قابله مه ماسته کان به دزه دزه بهرده وام بوو، له پر نیومتره که ی ماموستای کارگه نیوشانی کوره ی ماچ کرد، کوره ده ستی وه بهر ده رزی مه کینه که که وت، به په له قامکی له زاری نا، کچه لیی دا له قاقای پیکه نین، کوره سه ری داخست، ماموستا کوتی: خه ریکی چی هه تیو؟ که باب فرۆشه که ی بهرانبه ریان بزه یکی هاته سه ر لیوان.

دهنگیکی ئاشنای شمشال هاته گویم، هاواری وه ره سواره بو... شوان بگه ریوه له بهر مه ری وه ره وه ره ...

دهنگی شمشال بۆلای خو ی رای کیشام، له سه ر کورسی یه که بهرانبه ر شمشال ژهنه که دانیشتم، شمشال دهنگی لی بلیندتر بوو، له گو یچکه م تیپه ر بوو، ته واوی له شی داگرتم، هه ستم به وه کرد خوین له ده ماره کاندما به په له له هاتوچودان، ده تگوت له ناو سو به یان هاویشته وم، که وتمه خه یالاته وه، با ی خه یال رفاندمی چوومه لای مه م و زین، چوومه کو یستانی ناگری، چوومه لای ئه حمه د و گو ل ئه ندام، چوومه لای لاس و خه زال، چوومه قه لای ده م ده م، چوومه لای ئه وینداره کان، گه رامه وه بۆ لای سواره بچکۆلانه که.

مامه ی شمشال ژهن، شمشالی له لیو نه ده کرده وه، کابرایکی قه له و را دو یکی زه لامی له باوه ش گرتبوو، را دو که لال ببوو، که سیکی دی چه ند کو ت و پانتۆلی له کنه خو ی دانا بوو، کابرایکی کزولاواز قۆلی له ده سبج پرکردبوو، یه کی تر کراس و ده سما ل و جل و بهرگی ژنانه ی به ده سته وه بوو، کورپکی لاویش بیژنگیکی تووی له کنه خو ی دانا بوو، دوو سی که س له ده وری میژیک دانیشته یان چایی وقلیانان له پێش ده ست بوو، جل و بهرگیان بۆنی روون و گریسی لی ده هات، هه موو مات و بی ده نگ بوون، وه که ئه وه ی هه رکامه نو قمی خه یالاتی خو ی بیته، بیریان له چی ده کرده وه؟

قاوه چیه کان په یتا په یتا چای و قلیانان بۆمشته ریه کانیا ن داده نا، پاش ئه وه ی شمشال دوا دهنگی لیوه هات، جه ماعه ت ههر کام له لاییکه وه دهنگیان لی بلیند بوو، ره حمه ت له که س و کارت، ههر بزنی، ده م خوڤ. مامه قاله قه نده که ی له چایه که ی هه لکیشا وله زاری

نا، چووم له پهنای دانیشتم، سلاوم کرد، بهروخوشیهوه ولامی دامهوه، زور زوو پیکهوه گهرمی قسه بووین، باسی خوی بو گپرامهوه:

«له کوردهواریدا شوان بی شمشال وبلویر نابی، منیش شوان بومن. ئەم شمشالەم له مندالیهوه پییه، مه‌ری دیم ده‌له‌وه‌راند له قادراره ونیسکاوا، جگه له مه‌ره‌کان خه‌لکی دییه‌که‌ش به ده‌نگی شمشالم ئاشنا بوون، بی‌ری که ده‌نگی شمشالی ده‌بیست، سه‌تلی هه‌لده‌گرت به‌ره‌و پیری مه‌ره‌کان ده‌هات، ئیواره که ده‌نگی شمشالم هاتبا، خه‌لکی گونده‌که به‌ره‌وپیری مه‌ره‌کانیان ده‌هاتن. زیانم ئاوا ده‌ست پیکرد. ناوم قادر عه‌بدو‌لازاده‌یه به‌لام پیم ده‌لین قاله مه‌ره. من له هیچ که‌سیکه‌وه شمشالم پی نه‌براهه، به‌لام ئەم ناوهم وه‌ک به‌شه مال به‌سه‌ردا براره. که‌س وکاریکی زورم نیه، ژن ومن‌دال و هه‌موو که‌سم ئەم شمشاله‌یه، ئەگه‌ر لیم دور بیت نه‌خوش ده‌که‌وم، ئەگه‌ر لیم نزیك بی ئەژیم و که‌یف خۆشم. به‌یت، هه‌یران، بالوره‌وگورانی و قام به‌ شمشاله‌که‌م ئەژهنم، ئەگه‌ر خه‌لک له زمانم حالی بن شمشال له لیو ناکه‌مه‌وه، هه‌ر به‌ شمشال له گه‌لیان ده‌دویم، به‌لام خه‌لک زورم لی حالی نین. به‌ شمشاله‌که‌م به‌سه‌رهاتی مه‌م وزین، خه‌ج و سیامه‌ند، لاس و خه‌زال، ناسرو مال مال، که‌ل و شیر، سوارو... به‌سه‌رهاتی گه‌له‌که‌م ده‌گی‌رمه‌وه، لایه لایه بو مندالان ده‌لیم، بو بی‌ری وکابان، فه‌له و جوتیر، ره‌شمال نشین و چارداخ نشین، شارنشین و گوندنشین به‌سه‌رهاتی باو باپیران ده‌گی‌رمه‌وه، ناسوری ده‌رونی خۆم وئه‌وخه‌لکه ده‌گی‌رمه‌وه، ئەگه‌ر شمشال له کنم نه‌بی ده‌مرم. میژووی گه‌له‌که‌م، ده‌ردو خه‌فته وشایی وشیه‌نی ئەو خه‌لکه له گه‌روی شمشاله‌مدا خویان شاردۆته‌وه. کاتی که له شمشاله‌که‌م ده‌تورپیم، خوینی له‌شم وه‌ک ئاو به‌ نیو جوگه‌دا وه‌رویشتن ده‌که‌وئ، پیم خۆشه شمشال له لیوم نه‌که‌وئته‌وه.»

سه‌ری به‌رز کرده‌وه، ردین وسمیل و سه‌ری زوربه به‌ره‌و سپی رویشتبوو، خه‌فته و په‌ژاره نیوچاوانی داگرتبو، ئەوده‌م وچاوه گه‌شه‌ی کاتی شمشال لیدان به‌رچاو ده‌که‌وت له گه‌ل ده‌نگی شمشاله‌که رویشتبوو.

هه‌ستم به‌وه کرد دلێ پره له ده‌ردو زوخاو، چاویکی به‌ ده‌ورو پشتی دا هینا، هه‌ر که‌س خه‌ریکی چای خواردن و قلیان کی‌شان و قسه‌کردنی خوی بوو، سه‌ریکی راوه‌شانند. لیی پرسیم کاکه تو خه‌لکی ئەو شاره نی؟ نازانم بو به‌و پرسیاره په‌شو‌کام، دل‌م پر بوو، هه‌ستم به‌ غه‌ریبی کرد، جا غه‌ریبی خۆم یا ئەو؟ پرسیم له به‌ر چی ده‌پرسی؟ چاویکی له چاوم بری وکوتی، ئاخه خه‌لکی شاره‌که‌م زورم لی ناپرسن، ئەوان ته‌نیا پییان خۆشه گوئ بده‌نی. کوتم مامه قاله چاک یا خراب ئەمنیش ناپرسم. شمشاله‌که‌ی به‌ لیوییه‌وه نا. وه‌ره سواره بچکوله بگه‌ریوه...

ده‌نگی له دوره‌وه هه‌ر ده‌هات، بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه، ئەم کابرایه، ده‌بی چهنده ناشقی سروشت و ولات و خه‌لک و به‌سه‌رهاتی گه‌له‌که‌ی بی که هه‌موو شتیکی له‌م ریگه‌دا به‌خت کردوه، بیرم له شو‌رشگی‌ران ده‌کرده‌وه ئەو که‌سانه‌ی له ریگای ولات و ئامانجی به‌رزی ئینسانی وئازادی گه‌ل دا گیانی خویان به‌خت ده‌که‌ن. باشه چ جیاوازییه‌ک هه‌یه له نیوان خۆبه‌خت کردنی قاله‌مه‌ره و ئەوان دا؟ ئەم گیان به‌خت ده‌کا هه‌تا به‌ سه‌ره‌فرازی بگا، ئەویش گیان به‌خت ده‌کا هه‌تا به‌ هونه‌ره‌که‌ی یادی خۆبه‌ختکه‌ران زیندو راگرئ، میژوونوس نیه به‌لام میژووت بو ده‌گی‌رپته‌وه، به‌سه‌رهاتی دوینی و ئەورو ده‌بیته‌ چیرۆک، به‌یت و هه‌یران، گورانی و ده‌چپته‌ گه‌رووی شمشاله‌که‌یه‌وه.

تەواو لە فەكری قالدەمەرە دابوم، لە بەر چاوم رەنگەكان تێكەڵ دەبوون، زەرد و سوور، سپی و شین، رەنگی جوراچۆر بە دیتنی رۆژ دەدروشانەوه، كە نزیك بومەوه پۆلێك كچ وژنم چاوی پێكەوت، هەموو لە دەوری بۆریەكان كۆ ببوونەوه، یەك جل و بەرگی ئەشورد، یەك گۆزە ی پڕ دەکرد، یەك قاپ و قاچاخی ئەشورد، جاروبار دەدیت ریبواریکی تینو لە دەستی كەنیشكێك ئاوی دەخواردەوه، پەرداخەكە یا جامەكە ی بە سپاسەوه دەداوه دەستی. كچێکی مندال قاپێك بە دەستەوه لە عەززی چوو خوار، پیم سەیر بوو، بە شوینی دا رۆیشتم، لە حەوت هەشت متری نیو دلی زەوی ئاویکی شین و جوان بە خور دەهاتە دەر، ئێرە خورپێنكە، كچە بچكۆلەكە دەم وچاوی شۆردو بە قاپێك پڕ لە ئاوه هاتە دەر، بی ئهوهی هەست بەتونیهتی بكەم لە پێلێكانەكان چوومه خوار، لە دەستی دیکهوه شۆرەكچێك گۆزە لە سەر شان بە جل و بەرگی سوور و جوانەوه دەهاتە خوار، ساردی ئاوهكە وهخوی خستەوه، كچە دەتگوت حەوت قەلەم خۆی رازاندوتەوه و هاتۆتە سەر داووت، بەلام ئهوهی دیار بوو، جوانی ئاسایی بوو كە وهبەر چاوی دەكەوت، خەریکی گۆزە پڕکردن بوو، جار و بار روی وەر دەسووراند، بی ئهوهی داوای ئاوم لی کردبیت دەستی كیشا وله زەهی ئاوهكە جامی پڕ کرد، فەرمو كاكە ی غەریب بخۆرەوه، تەبەرۆكە، نیهتی دلت بكه و بخۆرەوه، پیم وابو شەراب لە دەستی مەگپێر وەر دەگرم، سەرم پێوهنا و یەك بین خواردەوه، لای خۆم هەستم بە مەستی دەکرد. كچە جامی لە دەست وەرگرتم، گۆزە ی لە سەر شانی دانا و سەر كەوت. داخەكەم بۆ هەستیکی شاعیرانە، بۆ قەلەمیکی نەققاش یان بۆ دەنگیکی خۆش، وهبیر دەنگ خۆشی بۆكانی كەوتەوه.

سویند دەخۆم بە گۆشە ی چاوت

ئەسیر بووم و كوتە داوت

خۆم دای دینم زولفی خاوت

ئەسیرم، دیلی بال بەستە

بمکوژی، حەقت بە دەستە

چاوت جوان، ئەبرۆت پەییوستە

ئەسیرم، كۆتی تۆم لە مل

توبی، تو چاوی پڕ لە كل

مەمگۆرەوه بە پیاوی گول

مریەم ئامان، مریەم چاوی جوان

مریەم بۆكانی مریەمی

كە گەیشته سەر عەرز ئاوریکی داوه، چاویکی لە خوارەوه کرد، دەتگوت خۆرەو تیشکی هاویشتۆتە ناو چالی تاریكەوه، چاوم لە تیشكەكە بوو، بەلام هەتاو ئاوا بوو.

خەیاڵات دایگرتبووم، كە چاوم هەلینا دیتم بە سەر موخەجەرێهەكانی دەوری حەوزەكەدا شۆر بومەتەوه وچاوم بربووتە جووتە ماسیەكە، دوا ی ئهوهی تیر تەماشای كایهکردنی ماسیەكانم کرد، لە یەك هەلبێرینی ماسییهكان دیسان بۆم بو بە پەژارە، دەتگوت دوو دلدار لە یەك هەلبێراون، زیرەك بە هاوارمەوه هات:

حەوزەكە ی بۆكان قول و بی بنه

دوو ماسی تیدا خال لە گەردنه

لەو جووتە خوشكە یەکیان هی منه

لام كردهوه كابرايهك له تهنيشتمهوه راوه ستابوو، جل وبه رگيكي زور حاوين به لام كونهى له بهردابوو، رانك وچوغه يكي شينكى، به سيخمهى مخمر و پهسته كه وه، ميزه ريكي تهخت رهشى گول وردى ريشول ريشول له سهر بهستبو، تووكى سهرى تهواو لئ سپى كردبوو، پيريكي زور جوان بوو، نه گهر تووكى سهرى لئ گه رابا لويكي تهواو بوو، چاوى برپيوه ماسيه كان، به پيکه نينه وه روى تيكردم و وتى: ماسى بئ ئاو ده مرئ مروفتيش بئ نه وين و دلدارى.

پيرى دنيا ديده دهيزانى بير له چى ده كه مه وه، به روخوشيه وه پرسى: ميوانى گيانه؟! به لئ مامه.

: مامهت به قوربان له چى فكريوى؟

له م حهوزه، له م گول زهردبووانه، له م جووته ماسيه. مامه ئاوى نه م حهوزه له كويوه دئ؟ ليم پرسى.

: زورشت سه بارهت به م حهوزه ده لئ به شى زورى نه م ئاوه له ناله شكينه وه دئ، وهك ده لئ كايان له كونه بايه كهى ناله شكينه كردوه له حهوزئ هانوته دهر.

ده چمه سهر نالشكيئى به رانبه ر به بوكانئ

نهى وهى به رانبه ر به بوكانئ

يارى من ههر نه جيه، باريكه ونه شمیلانئ

مردم كورتئى خال دانه دانئ

ده چمه سهر ناله شكينئى به رامبه ر به م Hammond ئاوا

نهى وهى به رانبه ر به ميراوا

يارى من ههر كه ژاله، چاوى كاله

سووره گولهى باخى ساوا

ده چمه سهر نالشكيئى، به رامبه ر به ميانداوئ

نه شقى بالاي ليو ئال بووم،

چى لئ بكمه كولمى گولئ سيلاوئ

نهى وهى دنيا م بئ وى من ناوئ

ده چمه سهر ناله شكينئى به رامبه ر به سابلانئ

نهى وهى به رامبه ر خاتون باخئ

يارى من ههر كه ژاله، چاوى كاله

بوچى له من بووه ياخى؟

ده چمه سهر ناله شكينئى به رامبه ر به عه ليا باد

نهى وهى به رامبه ر مالى عه ليا باد

ئاشقى چاوى كه ژالم، شيرينه، به وينهى نه بات

نهى وهى مه حته ل بووم بوچى نه هات؟

ده چمه سهر ناله شكينئى، به رامبه ر مالى شيلخه ر

نهى وهى به رامبه ر مالى شيلخه ر

ئاشقى بالاي نه جيبم، قه دباريكه و رهش نه سمه ر

هاوار قه د باريكه ر رهش نه سمه ر

ده چمه سهر ناله شكينئى به رامبه ر به گه رمينئى

نهى وهى به رامبه ر به گه رمينئى

ئاشقى چاوى ليو ئالم، خودا له منى نهستينى

يارى من هەر ليو ئاله بو من سهد مليون دىنى

ماموستاى دەنگ، ماموستاى فولكلور، سالىكە له سەر نالەشكىنە نووستوه، كابرا به دەست ئىشارە دەكا «گۆرى زىرەك له خوار نالەشكىنەيه، له ويوه چاوى له هەموو شوينى شارەوه هەيه، تالوار، بەربەردان، ئاشى خانم، زاخەكان، بەرمالان، پشت مالان، تەق تەقە بەردەكان، سەلاخانە، قەبران، پشت قەبران، قوللە، قەلا، سەرقەلا، گوزەرى سەيد سەديق، گوزەرى خەياتەكان، قەپان، گەرەكى جولەكەكان، مەيدانى كەران هەموو گەرەكەكانى ليوه ديارە. ميراوا وسولتان وكيوه دريژ و بەردەزەرديشى ليوه ديارە. زىرەك له سەربانى شارەكەوه هەموو شوينى دەبينى.» مامە دريژە ئەدا و دەلى: گۆرى زىرەك پىگەى هەموو دىپاكىكە، له عىراق و توركيواوه دىنە سەر گۆرەكەى، له سەر كىلەكەى ئەم شىعرە ئەبينى

زىرەك زۆرت كرد خزمەتى هونەر

ژينت له پىناو هونەر برده سەر

باوهكو له ژيان نەحەسايەوه

پەژارەت زۆر ديت زۆر چەوسايەوه

رۆژگار ت سائى به بى خەم نەبوو

بەلام له هونەر هيچت كەم نەبوو

ماسىيەكان هەر وا لەيهك هەلبرابوون، كابرا لكى سۆرانيەكەى له قۆلى هالاندهوه، روى تى كردم: ئەوه قەلاى سەردارە.

له بليندترين شوينى شارەكە قەلاى سەردار هەلكەوتوو و به سەر شارەكەدا دەروانى، ئەم شوينەى قەلاكەى لى ساز كراوه، دەلىن تورەكەكىش كراوه يانى تورەكە تورەكە خۆل كۆ كراوه تەوه ئەوجا ئەم تەپە پىك هاتوو. كابرا كوتى: ئەم مزگەوتەش كه له بالى چەپەوه هەلكەوتوه مزگەوتى گەورەيه، قەلا و مزگەوت و حەوزەكە پىكەوه سازكراون. وهبىر سەردارى بۆكان كەوتمەوه، ئەو يەكەم عەكاس، وینەگرى، ئىيران بوو، ئەو يەكەم دووچەرخەى هينايە ناوچەكە، وهبىر فەرهنەنگ دۆستى وئەدەب پەروەرى ئەو كەوتمەوه.

له بن دار تووهكەى پەناى مزگەوت دانىشتين، له كابرام پرسى له بابەت ئەم شارەوه چ دەزانى؟ چاويكى له حەوزەكە كرد و كوتى «كاتى خۆى ئەم شارە زۆر خوش بوو، چۆن دلى ئىنسان خوين به هەموو دەمارەكانى لەش دەگەينى، ئەم حەوزەش ئاوى به تەواوى شەقام و كۆلانەكان دەگەياند، ئىستاش ئەم خوینە جەريانى هەيه، هەر بۆيه بەهارى شارەكە پر گول وگيايه، بەلام داخەكەم گول و گيا پى شىلى چەكمە رەقانه، نايەلن ئا و به دەمار و لەش بگا. لەش زۆر زوو وشك دەبى و دەفەوتى. گول عومرى زۆر دريژ نابى. زەمانى سەردار دەنگى گۆرانى، هەلپەركى و رەش بەلەك گويى ئاسمانى كەپ دەکرد و گرمەى چۆپى عەرشى دەلەرزاند، جارى وابوو چەند بووك و زاوا ليرە زەماوەنديان دەگرت. ئيرە كانى بووكان، جيگەى سەرەتاي ژيان، جيگەى راز و نیاز و به يەك گەيشتنى دلداران، جيگەى ئەم جووتە ماسىيە خال له گەردنانهيه. سەيرى جووتە ماسىيەكەم كرد پىكەوه سەرو خواريان دەکرد. وهبىر قسەكانى كەنیشكەكەى گۆزە له سەر شان كەوتمەوه، جامە ئاوى ناو خورپىكەكە! كەنیشكەكە له خۆراوه نەيگوت نىيەت بكەو بخۆرەوه.

كابرا هەناسەيهكى هەلكيشا، چاوى برىبوه ماسىيەكان، شوينى ئەوانى به چا و دەبرى، سەرى هەلينا، چاوى وهك كاميرا له شوينىك بۆوينە گرتن راووستا، له بەر خۆيهوه دەيگوت «دەلىى دۆينى بوو، بەلام نە دۆينى 29 سال لەمەوبەر بوو، قۆلى لى هەلمايبوو،

ئارەقە ھەموو لەشى داگرتبوو، بە پەلە لە چاپخانەكەى ھاتە دەر ھەپای کردە خورپینكەكە تیر ئاوی خواردەو، دەم وچاوی لە ئاوەكیشا، خۆی فینك کردەو، دیسان خۆی کردەو بە شوینی کارەكەیدا- گویم بۆ قسەكانی شل کردبوو- چوومە پێش، سەلام كاكە ھەسەن، وادیارە پەر کاری! ولأمی پرسپاری دامەو، (چی بكەم كاكی خۆم دەبێ زووتر ژمارەى نوێ لە چاپ بێتە دەر) ئەو جار چیت کردە ماموستا؟ قۆلى لى ھەلمالیبو پەیتا پەیتا كاغەزەكانی لە ژیر چاپ دەردەكیشا لە عەینی كاتدا كوتی، كاكی خۆم دیاری شوان ئالەكۆكە، دیاری ھەسەنیش ھەلالەھ، مامە ھەسەن بۆنى ھەلالەكەت شارو دبی داگرتوو، وادیارە باخەوانیكى لیزان و شارەزای، نە كاكی خۆم ھەلالەكە زۆرى ماوہ ببیتە گۆلى مەجلیسى شوان و سەپان و گاوان و جوتیر و شارستانی و گوندی، ژن و پیاو و گەورە و بچوك،.

كابرا چاوی لە چاوم برى دلۆپ دلۆپ گۆلۆى مرواری بە چاویدا دەھاتە خوار، بەردەوام كوتی: ،قسەكانی لە گویمدا دەزرینگیتەو، زۆرى نەكیشا ھەلالە پەر پەر كرا و باخەوانەكەشى....!،، قسەكانی بۆتەواونەكرا ھەناسەھەكى ھەلكیشا، دەستیكى ھاویشتە سەر شانم! وام دەزانى مندالیكى چكولەم كە دەستى بە مەحەبەتى باوك بە سەرى دا دیت. كوتى:،، كاتيك لە كار دەبوو، دادەنیشت پشوو بدات، دەستى دەكرد بە قسە كردن، نەقلى كۆن و نوێى لە لا بوو، ھىچ شتىك لە بەر چاوی وون نەدەبوو، لە نەقل و قسە خۆشەكانیدا رەخنەى بەجئ وەك لاق و پیللو لە بال يەك دابوون. ھەموو كەس خۆشيان دەویست، ئەویش ھەموو كەسى خۆش دەویست لە چارە رەش و پى خاوسەكان نزیكتر بوو. كابرا بەردەوام دەلى: ،تەنزەنووסיكى كەم وینە بوو، رۆژنامەنووسیكى ژیروشارەزا و چیرۆكنووסיكى پایەبەرز بوو، پیاویكى ماقول و بلیمەتیكى ھەلكەوتوو! زۆرم نیوبانگی ماموستا قزلجى و تەواوی بنەمالەى ھونەرماند و فەرھەنگ پەرورەكەیان بیستبوو، ھەر لە ماموستا تورجانی زادە، كە یەكەم رۆژنامەنووسى كوردی ئیران بوو ھەتا مەلا ھەسەنى گەورەو و ئەم دووایانەش نەوہى ئەم بلیمەتە.

بیرم لەم شتانە دەکردەو كابرا كوتی: ،چاپخانەكەى ماموستا بۆتە جیگەى دەرمان فرۆشتن،، بزەھەكى ھاتە سەر لیو و درپژەى بە قسەكانى دا. ماموستا دەرمانى روح و دەروونى لە لا بوو، دەرمان فرۆشەكە دەرمانى لەش. لیى پرسیم، پیت خۆشە قەلاكەش ببینی؟ بئ سئ و دوو كۆتم زۆرم پى خۆشە. گۆچانى لە بن باخەلى نا و دەستیكى بە قولى گۆچانەكەھەو، دەستیكى لە بەر پشتنى ناو و پش كەوت. دەت كوت تەواو شاخ و كیوى كوردستانی بەم پیللو و بەرگەوہ یەك بە یەك بریوہ. وەك لاویكى بەھیز و توانا ھەنگاوى ھەلدیناوە، دەلیى ئەم كابرایە ھىچ كات مال و حالىكى نەبوو و ھەر بە شاخ و دوول و چيادا ھەلگەراوہ، ئەم ھەنگاو ھەلینانەو، ئەم جوانى و پاكى و دل گەرمیە بەرەو یادی میژووی گەلى كوردی بردمەوہ. میژوویكى پەر لە تالى و سویری، پەر لە سەخلەت و دژواری، پەر لە ھەول و تەقەلا، پەر لە تیکۆشان و خەبات، پەر لە ئیش و ئوف، پەر لە بپەشى.

كابرا لە بەر دەرکی قەلا راوہستا، پالى وەگۆچانەكەھەو دا، چاوی تیپیریم « ھا لاو ئارەقە داگرتوو، ھەورازەكەى ناخۆش بوو؟ ئەگەر لە جياتى دروستكەرانى ئەم قەلايە باى چت دەكرد؟ رۆژئ دەیان كەرەت بە تورەكەى خۆل و تاشەبەرد و كاسە قورەوہ سەر و خواریان کردەو». قسەكانى لە دل دەنیشت، بە راستى كاتيك وەبیر ئەم شتانە دەكەومەوہ مچروك بە گیانم دادیت، دیواری چین، ئەھرامى سەلاسە و پرسپولیس و دەیان

شوینی دی. ئەم زەرەقەلایە چۆن بە دەست و لاق ولەشی خەلک دروست کراوە، لێرەدایە مەرۆف میژووی ئینسان پەر لە ئیشت وئۆف وداخ و حەسرەت دەبینی. هەموو کاتیگ تاقمیکی بچوک حاکمی مال و گیان و نامووس و لەش و ژیانی زۆربەیی زۆری خەلک بوون، چاوە لە هەر شوینیگ دەکەیی جی پێی زۆلم و زۆر و چەوسانەووە دەبینی تەنانەت چاوە لیکردنی دارودیوار ئەووە دەگێرنەووە.

لەحەسارە گەرەکەیی قەلای تێپەرین، چووینە نیو قەلایە دەدوازە وەتاخ (هۆدە) هەبوو کە هەمووی پەنجەرەیی بەرەو حەوز و مزگەوت و شەقامەکە دەکرایەووە، کە لە بورجەکانەووە چاوت لە شار کردبە، وئ دەچوو پەنجەرەییەکە کە بەرەو شارەکە دەکریتەووە. چووینە سەربان، مامە گوتی «وەرە»، چوو لە گیسوانی بانی بەرەو رۆژەلای دانیشت، هەر دووک لاقی شوپ کردەووە، منیش هەر وام کرد. قامکی راداشت کوتی «هەر ئەو سال خۆزگەم بە پار، ماموستا هەزار لەم خانووی بەرانبەردا دەژیا، چاوی لە هەموو شوینیگ بوو، تەنانەت کلاووی تەرەغەشی لێووە دیار بوو. هۆو پەنجەرە دەبینی؟ ئەم پەنجەرەیی دەکردهووە و سەیری حەوزەکەیی دەکرد، هەرکەس لەوێووە سەیری جوانی بکا، بە حەتام هەستی شاعیرانەیی دەبزویت.» لەم کاتەدا کەنیشکیکی بالای بەرز، گۆزە لە سەرشان لە هەورازەکە وەسەر دەکەوت، مەرۆف وای دەزانی ئەووە سەروی عەرەرەو پێی گرتووە، ریگای دەبپی و وەسەر دەکەوت، دەت کوت بەرەو ئاسمان دەپوا هەتا بە رۆژ بلیت لاجۆ برۆ من هاتم. دەت کوت هەرچی رەنگی جوان لە سروشت دا هەییە چۆتە ناو جل و بەرگیووە هەتا جوانترین تابلۆ وەبەرچاوە بیت.

گۆزەکەیی سەر شانی دەگێرپرایەووە کە ژنی کوردەواری باری قورسی ژیانی لە سەر شانە، کاتیگ ئاورپیک لە ژیانی ژنان بەدینەووە دەبینین، جگە لە کاری ناو مال، نان کردن و چیشت لێنان و مانگادەوشین و مەشکە ژەندن، جل و بەرگ شوردن و تەپالە پێژانەووە، هەتا منداڵ پەرەردە کردن ئەرکی ئەووبوو. وەشوین میگەل کەوتوون، وەشوین گاسن و جەنجەر. بزارکردن و کلۆش کیشان و خشت پێژان بوو دروست کردنی مال ئیشتی ئەووبوو. سەرە رای هەموو ئەوانە پەیتا پەیتا هەوییان بە سەر هیناون. ئیشتاش کاتیگ لە شارەکان چاوەگێرین دەبینین ئەووە لە کارگە خەریکی بەرە و فەرش چننین یان لە کورەپەزخانە خەریکی خشت پێژان و گل کیشان. کەنیشکە لە کۆلانەکە ئاوا بوو، لە چاوان گووم بوو.

کابرا لە خەیلایتی خوی دا نوقم ببوو، لە ژیر لێووە شیعری دەخویندەووە، رووی وەرسوران و کوتی، ئەی کاکە هەزار، کاکە هەزار، لە مەبەستی تێنەگەیشتم. گۆچانەکەیی کردە سنگ و هەستایە سەر پێ. بەرەو ئەووە سەری قەلایە هەنگاوی هەلیناوە، لە سەر لیواری دیوارەکە راوہستا و چاوی لە دوور کرد، چۆم و باخی میراوا وکیووەکانی سولتان و تەرەغە و دیهاتەکانی دەورو بەر هەمووی دیار بوون، ئەم کیوانە وا جوان شارەکیان لە باوہش گرتبوو، مەرۆف وەبیر باوہشی گەرمی دایک دەکەوتەووە. کابرا گۆچانەکەیی دریز کرد و کوتی «هۆووە دیی حەمامیانە، کاتی خۆی ناوہندی شیعرو ئەدەب بوو. ئەووەی کە لە سەر هۆو تەپەکش دەبینی گۆمبەزی حەمامیانە، لەوئ زۆر کەس نووستوون، یەک لەوان کاکە سوارە کە دەلی:

من ئەلیم:

پەپولەییەک فپی بە بالی سەوزو سوورەووە

من ئەلیم:

گۆلئى بە دەم شىنەي شەمالەوۋە بزەي بزوت
تۆئەلئى:

چ بوو پەپوولەيەك فرى
يانە سوورەگۆل، زەردە كەوتە لئوى ناسكى
من ئەلئىم:

هەتا ھەتايە دەورى جوانى يە
ئەمپوگەر ھەتاو كەسىرەيە نەماوۋە ئاگر وگرى
مىرگى ئاسمان بە سووتمانى ھەورى لۆكەيى نەزۆك
پەرلە خال و قۆپەنە
جەنگەلئى كە جىژوانى پۆلە پۆرى بارى يە
جىگە مولئى كەمتيار و گورگ و رىوى يە
شۆرەبى كە بۆتە دارى چاكى بى نەشە و شىنە
زەلكە گەر تەيارى تىروقتۆشەنە
خۆشەويستەكەم

لە پەنجەرەي نيوەتاكى بوومەلئىلەوۋە
چاوى من لە دىمەنى كچى بەيانى يە
لە ھەنجەرەي زەمانەوۋە
گويم لە زەمەمەي زولالى خىزەوردەكانى كانىيە.
باسى شەومەكە نە شايەرى شەوم
باسى خەو مەكە لە لاي ھومئىدى فېرە سەر رەوم
بەو دەمەت كە بۆنى سەد بەھارى لئوۋە دئ
بۆنى دەشتى بەختيارى باوۋەشى چىاي، بە دەستى با
بە گۆل چناوى، لئوۋە دئ
بۆنى سەرسەكۆي بە كاگلى، بەئاوپزاوى "لئوۋە دئ
پىم مەلئى كە داكەوم
پىم مەلئى كە ئالى زالى شەو، چاوى بى خەوى چرە
پىم مەلئى نەھاتنەوۋە ئەوۋەي كە چوون
مەگرى بو خەسارى بى گەرانەوۋە
رېگەمان دوور و سەخت و قاقپە
خۆشەويستەكەم
ئىمە نوينەرى خەباتى رۆژھەلات
رۆژھەلاتى سوورى ئاگرين
فېرنەبووين بەزىن و دابەزىن
رانەھاتوۋە
چاوى قارەمانى كورد
بەشەونمى گرین
خۆشەويستەكەم
لە پەنجەرەي نيوەتاكى بوومەلئىلەوۋە
چاوى من لە دىمەنى كچى بەيانى يە

له حنهجره زه مانه وه

گویم له زه زه مهی زولائی خیزه ورده کانی کانی یه.

مامه دهلی «رۆژیک ده چووین بۆ حه مامیان، له ریگا باران دای دا، ته واوی گیانمان له باراندا خووسابوو، له ناچاری خۆمان کرد به گومبه زه که دا، به هاریکی یه کجار خوش بوو، به رانبه رمان هه مووی گول و گیاو باخ بوو، جوانی سروشت له بهرچاوی ئیمه بی وینه بوو، چۆمه که کاتی که وه بهر په لاماری قامچی باران ده که وت ناله ی لی هه لده ستا» وه بیر زولم و زوری ئاغاوات که وتمه وه، ئه یان گپراوه هه ر له م دییه به ده یان که س له به نیدا خنکاون، پیاویان له ناو جوگه دا راکپشاهه وچه ند که س چوونه ته سه ر پشتی هه تا کابرایان بی گیان کردوه. کابرا وه ک بزانی بیر له چی ده که مه وه کوتی «ئه گه ر میژووی ئه م خه لکه بخوینییه وه، یان گوئ بۆ قسه یان راگری مچورک به ته واوی له شتدا دیت. هه ر له م شوینه گیان و ژیا نی زور که س پی شیل کراوه»

کابرا دریزه به قسه کانی ده دا «دوای ئه وه ی باران لی بووه و جل و بهرگمان وشک بوونه وه، چووینه ناو دییه که، هیچ که س بیکار نه بوو، له مندالی دوو سی ساله وه که میشی دییه که تی هالابوو، هه تا پیرترین که س. کاتی چووینه مالیک بۆ نان خواردن، شورباوی باینجان (ته ماته) له گه ل هیلکه له سه ر سفره بوو، دووایه لیمان حالی بوو، ئه وه باشتین چیشتی خه لکه که یه، له وه موو میوه یه که له باخی ئاغایی هه بوو هیچ دیار نه بوو، ئه وه هه موو جم و جول و کاره هیچی به ره می بۆ خودی خه لک نه بوو. روی کرده گومبه زه که و کوتی «کاکه سوار له شوینیکی ئاوا دا گه وره بوو، هه م خه لکی ده ناسی و هه م ئاغاوات». سه ریکی راوه شان د و کوتی، ئه ی کاکه سوار، ئه ی کاکه سوار،.

له قه لا هاتینه خوار هه تا و لاتی ته واو گه رم دا هینابو، به سپاسی زوره وه له کابرا جیا بوومه وه. کاتی که له لیم دور ده که وته وه هه ستم به وه کرد ئه م کابرایه، وه ک کتییی میژووی ئه م شاره یه.

به شه قامه که ی په هله ویدا پیاسه م ده کرد، هه موو چه شنه دوکانیک بهر چاو ده که وت، ده لاک، قوماش فرۆش، ورده واله فرۆش، قه ند وچایی ورۆن فرۆش، گه چ فرۆش، نان فرۆش، فه رش فرۆش، ده رمان فرۆش، رهنگی ده رک و په نجه ره فرۆش، خه یات. هه روه ها که ده رۆبیشتم چاوم ده گپرا، هه را هه رایکم به گوئ گه یشت، کابرایه ک یه ک به خوی هه رای ده کرد،، هه وت پوت و سی و نیو بۆ کاک حه مه، دیسان ده یکوت ئه وه ش نو پوت بۆ کاک فه تخولا،، دوایه ده پرس،، نووسیت؟،، ده نگیک له وه لامدا ده یکوت به لی نووسیم. که وه زنکردنی گه نه کان ته واو ده بوو، گورج تابه گه نم به سه ر شانی پیاوه کانه وه ده رفیندرا، ده ت کوت موسابقه یه. ئیره قه پانی قاسم ئاغایه، گه نمی شارو دیهات لیرو وه له قه پانی حه مه ده مین ئاغا کو ده بیته وه، ئه وجا به ره و شاره کانی دیکه ی ئیران به ری ده کری.

له م شوینه ده یان که س له پیرو لاو کول ده کیشن. چاوم بریبوووه تا قمیک که بوی دانیشتبوو، له بیکاری پیکه وه قسه یان ده کرد. کورپکی لاو باسی دیهاتی ده گپرایه وه،، ده مانگه هاتوینه ته شار، خه لکی ئه وه به ری سه ده که یین، شوانی وگاوانی، ئیش کردنی سه ر زه وی ئاغا به نان وئاوی نه گه یان دین بۆ خوشمان زه ویمان نه بوو، باجم که ئه مری خودای به جی گه یاند، شه ش هه وت زگی برسیم به سه ردا به جی ما، نه مده زانی چ بکه م له دی به ری نه ده چووین، له نا عیلاجی هه رچی هه بوو نه بوو له کولمان قایم کردو هاتینه شاری. لی ره ش هه روا به ده بخت و نه دارین، به وردو درشت هه موو کار ده که یین به لام ده ست

بەتالین، دلخوشیم ئەو هیە برا و خوشکەکانم دەچنە مەدرەسە، لێرە دوکتور و دەرمان و
 ھەمام و بەرق و ھەموو شتی پێویست ھەیە،، ھەموو گۆبیان بو شل کردبوو، کابرایکی پیر
 ھەلی دایە و کوتی،، برالە نەکەئە تەواوی عومری خۆت لێرە بە فیرو بەریە سەر، ئەو ھەتا
 سی سالی رەبەقە کۆل دەکێشم، ھەزار و یەك نەخۆشیم لێ پەیدا بوو، ئیستاش ھەك
 ئەسپی پیر کە لەلا کەوتوو، ئەگەر ئەمڕۆ کار نەکەم شەوئ نیمە بیخوم. منداڵەکانم
 دەلێن بابەگیان بەسە مەرۆ بو کار، بەلام ناتوانم بیکار لە مائی دانیشم، منداڵیش ئیستا
 دەرسیان تەواو نەبوو، خۆ ناکرێ لە دەرسیان بخەم، جا برالە ئەو ژیان نیە، ئەو ھە
 شوغل نیە، ئەتۆ لاوی برۆ وەشوین سەنعەتیک یان شتیکی باشتر کەو،،، لەم کاتەدا
 منداڵیکی ھەوت ھەشت سالانە ھاتە لایان روی کردە مامە پیرە و کوتی،، مامە رەسول
 بابم کاری پێتە،، مامە رەسول ھەستا وەشوین منداڵەکە کەوت، کورە لاو ھەکە رینگا
 رۆیشتنی مام رەسولێ سەیر دەکرد، پشتی تەواو کۆم ببوو، کورە بیری لە قسەکانی مام
 رەسول دەکردهو.

قسەکانی ما رەسول لە گویی منیش دا دەزینگیایەو، سی (30) سال کۆل کێشان ئاخەرەکەئە
 نەداری، نەخۆشی، بئ حال و مائی! بیرم لەو ھە و لە زۆر شتی دی دەکردهو. دەنگی کوتک و
 دەزگا سرنجی راکیشام، ئیرە گوزەری ئاسنگەرانە، بە سئ چوار کەس کەوتبوونە سەر
 ئاسنیکی سورەو ھەبوو، چوار کوتک لە ھەوا دەسوورپا، دەکەوتە سەر ئاسنەکە، ئاھەنگیکی
 خۆش لەم کوتک و دەزگیایەو دەھات، دووکوتک لە ھەوا و دووان لە سەر ئاسن، چوار
 باسکی بە قەو ھەت کوتکیان ھەلدەسووراند، پیاویکی پیر، یەکی گەراو، دوو لاوی بەخۆ،
 منداڵیکیش کورەئە دەدەماند. ئاسنی سارد دەچوو ناو کورە سوور سوور دەبوو، ئەوجا
 دەھاتە سەر دەزگا، لە ژیر کوتکی کوتک وەشینەکاندا دەبوە داس، پیمەرە، تەورداس،
 قەندشکین، کوتک و شتی جور بە جوری دیکە. ھەروا چاوم بریبو ھەت کوتک و دەزگا و
 کورەکە. پیاویکی لادیی دووای سلاوکردن کوتی،، وەستا ھەو لا داسەکەم سازە؟،، وەستا
 ھەو لا کە بە تەمەن لە ھەمووان گەورەتر بوو، بەلام دیار بوو زۆر بە خۆیە، ولامی کابرای
 داو. یەك لە لاو ھەکان کوتکی دەو ھەشاند لە عەینی کاتدا دەنگی لئ بلیند کرد.

کوتکی سەرشانم کوتکی کاو ھە
 دەرونم گەر مە چەشنی سو ھە
 یارم ئەسیری زوھاکي سە ھە
 یا رزگاردە کەم یاری خۆشەو ھەست
 یا خۆش دەچمە باو ھەش نازەنین (2)
 ژیانێ رزگاری ئاواتی مە ھە
 ئاواتی بەرزی کاو ھەش ئەو ھە

دەنگی لاوی ئاسنگەر کاری دەکرده سەر ھەر ریبواریک، وە بیری میژوو و کاو ھە و زوھاک
 کەوتەو ھە، وەبیری نەو رۆز، وەبیری شادی. ھەروا کە دوور دەکەوتەو ھە دەم کوت دەبئ چی
 لە میشکی ئەم لاو ھە کوتک وەشینەدا بئ؟ ئایا رۆژیک دەگاتئ کە ئەم لاو ھە کوتکی
 ھەلسورینئ و میشکی زوھاک بپژئ؟ ئایا نەو رۆزی کور دەواری لە ژیر سایەئ ھیزو توانای
 ئەم کورانە رەنگ و بوئ خۆئ دەگریتەو ھە؟ دەنگیک لە میشکم دا زینگیایەو.
 وا رۆژ ھەلات لە بەندەئنی بەرزی و لاتەو ھە.

کا کە ئەتۆش مانلئ سینەما بکریتەو ھە؟ لاویکی دەم بە پیکەنین لیبی پرسیم. بەخۆمدا
 ھاتەو ھە، دیتم بەرانبەر سینەما لە کن چەند کەس بوئ دانیشتوو. لە ولامدا وتم نە

کاکه ماندو بووم بوؤ دانیشتم. لاوکه کوتی وادیاره خه لکی ئیره نی! کوتم وادیاره له نیوچاوانم نووسراوه! دای له قاقای پیکه نین. نه کاکه له ناوچاوانت نه نووسراوه، به لام وای تیده گهم شتیکت لی وون بووه، چاوله چی ده گپیری؟ له بهر خومه وه کوتم نه وه کییه ئاوا سرنجی داووته هه موو ئاکارم. وتم هیچ کاکه. بزه یکی هاته سهر لیو کوتی، سهیره!، چی سهیره؟ لیم برسی. هیچ کاکه. خوم پی رانه گیرا پیکه نیم، نه ویش پیکه نی. وتم وه لا بیستوومه مالی ماموستا حه قیقی لهم لایه وه یه، زور حه ز ده کهم چاوم پی بکه وئ. لی برسیم، نه توش شاعیری؟ نه کاکه! برسی، نووسه ری؟ نه کاکه! ویستی ههر وا بیکاته برسیار و لام وتم شیعرم پیخوشه، ئیدی برسیاری لی نه کردم. وتی به رانه رت دهستی راست مالی حه قیقی شاعیره، حه تمه ن شیعره جوانه کانیت خویندوته وه؟ به لی شیعره کانیم خویندوته وه، به تاییه ت تیهه لکی شه کانی له گهل حافز، نه مبا بو باخی میراوا وروکناباد، نه مبا بو لای گول و به هار، نه مبا بو لای ژیان له داوینی سروشتا. دوا به دوی من دهستی پی کرد. نه مبا بو لای گول و به هار، نه مبا بو لای ژیان له داوینی سروشت. برسی، کاکه ده رده داری؟،، نا!

،، نه ی چت له گول و ژیان و سروشت داوه؟ هه رکهس به فیکری گول و ژیان و سروشت و نیشتمان بی ده رده داره!،، نه تو کی؟ لیم برسی. ،، لاویکی نه م شارم، بی پول وپارم، زگ برسی وئاوارم، ناشقی نه م گولزارم، نه خوشی نه م غه دارم، چاوه پی نه م به هارم.،، خوین به ناو ده ماره کاندا به پرتا و هاتو چویان ده کرد، نازانم چون بوو دهستم له ناو دهستی نا. برسی،، ماموستا حه قیقی باش ده ناسی؟،، نه به باشی ئیوه.

تونیه تی زوری بو هینابووم، له بهر ده رکی مزگه وته چکوله راوه ستابووم، چاوم به کتییه کانداه خشانده، ده منه ی جوراجور به شکلی که له باب و تاووس وشتی دی به رچاو ده که وت، ئیره دووکانی موئه زنه دنگ خوشه که ی بوکانه. پیش تا پوبوومه لیلی به یانی نه وکاته که هه موو کهس له خه ودان، دهنگی مه لا محمه مد بهرز ده بیته وه، مناجاتی به ره به یان سو فی و سهید و حاجی ونویژکه ره به ره و مزگه وت بانگ ده کا، شیعره جوانه کانی له گهل دهنگی خوش خه وی منداله کان شیرین تر ده کا. ده گپرنه وه باوکی مه لا محمه مد یه که م موئه زنی دنگ خوشی ناوچه بووه، کاتیک له حه مامیان بانگی نه دا له بوکان خه لک به ره و مزگه وت ئاوا ده بوون.

چوومه پیش سلوم کرد، زور به روخوشی ولامی دامه وه، دهستی له نیو جامیک دابوو، قوره که ی خوش ده کرد، هیندیکی له بهری دهستی داده نا، توژیک کایه ی پی ده کرد، نه وجا وه که په یکه رسازیکی ماهیر، شکلی پی ده دا، به داریکی زهریف وه که نه ققاش خه ریکی گله که ده بوو، نه وی داده نا داریکی پانتری هه لئه گرت دیسان خه ریک ده بوو، هیندی پی نه ده چوو، مراوییه که، که له بابیک، تاوسیک زیندوو زیندوو له ناو دهستی ده هاته ده ر، دوی نه وه ده منه (مودنه) که ته واو ده بوو، دایده نا وشک بیته وه، پاشان رهنگی ده کرد.

ماموستا کتییه کوردیت هه یه!،، سهیریکی کرد، به بی مه یلییه وه کوتی ،، ته ماشاکه بزانه هه یه!،، چاوم گپرا وتم ماموستا هیچ نابینم. وتی ،، دهی کاکه کاتیک نابینی یانی چی؟،، وه بیر خوم و کوره لاوه که ی لای سینهما که و تمه وه، کوتم نازانم یانی چی! توژیک شله ژا، نیوچاوانی تیک نا، به توره بییه وه

کوتی ،، یانی نییه کاکه،، مودنه‌یه‌کی که له‌بابی هه‌لگرت دهستی کرد به رهنگ کردنی، زۆر به سه‌لیقه رهنگی ده‌کرد. راوه‌ستا بووم. سه‌یرم ده‌کرد. مه‌تهق له داروبه‌رد بی، له منه‌وه نه‌ده‌هات، وه‌بیر زه‌مانی مندالی که و تمه‌وه، کاتیک که باوکم لی‌م توپه ده‌بوو. خه‌ریکی کاری خو‌ی بوو، جار‌جاره به دزییه‌وه ته‌ماشایه‌کی ده‌کردم، نیوچاوانی ورده ورده گه‌ش بووه، هه‌روا که ئی‌شی ده‌کرد وتی،، خه‌لکی کو‌یی؟،،

به په‌له کوتم، سه‌ری خو‌ت ماموستا به‌رموو نیوچاوانی من چی لی نووسراوه؟ بزیه‌یکی هاته سه‌ر لیو،، کاکه خو من فال‌گیروره‌مال نیم،، بۆم گه‌پراوه که له به‌یانی یه‌وه چه‌ند که ره‌تیان لی پرسبووم، باسی کابرای رانگ و چۆغه له‌به‌ر، باسی قاله مه‌ره، باسی لاوه‌که‌ی لای سینه‌ما. نیوچاوانی ته‌واو گه‌ش ببوو. وتی،، کاکه شاره‌که خنجیلانه‌یه هه‌موو کهس یه‌کتر ده‌ناسن، جا ئه‌وه‌یه کابرای میوان به‌رچاوه،، باشه ماموستا له کورده‌واریدا له میوان ری‌زده‌گرن ئه‌تۆ... نه‌یه‌یشت قسه‌که‌م ته‌واو که‌م کوتی،، له کورده‌واریدا میوان خو‌شه‌ویسته، پی‌ی له سه‌رچاوانه، به‌لام روی پیاوی خراپ ره‌ش بی، چه‌ند روژ له‌وه پی‌ش له سه‌ر کتیبیک به‌ ناوی فری فری قه‌ل فری له سابلاخ په‌ندیکیان پی‌دام که بۆم ناگه‌ردیته‌وه، دوا‌ی له زیندان کردن و چه‌رمه‌سه‌ری به‌ره‌لایان کردم، پی‌یان کوتم نابی کتیبی کوردی به‌فرۆشی.

به‌گالته کوتم، ماموستا پی‌ت وایه ئه‌م قه‌له ره‌شه به‌فرۆی؟

بزیه‌یکی هاته سه‌ر لیوی، چه‌ند کتیبیم لی وه‌رگرت و خواحافیزیم لی‌کرد. له سه‌ر یه‌ک له کتیبه‌کان ناوی شه‌فیعیم به‌رچاو که‌وت. شیخ حیسامه‌دین شه‌فیع‌ی شاعیرو بو‌یژی کورد، شی‌عه‌ره‌کانی به‌ فارسی و کوردی و عه‌ره‌بی هۆندۆته‌وه.

مه‌وله‌وی فارس ده‌لی:

بشنو از نی چون حکایت میکند

وز جدایها شکایت میکند

شیخ حیسامه‌دین ده‌لی:

مشنو از نی، ناله‌اش از بی دلی است

بی دلان را عاقبت بی حاصلی است

بشنو از من شور عشقم در سر است

ناله عاشق نوای دگر است

له گه‌ل سه‌ماوه‌ردا ئاوا ده‌دوئ:

مرا باسماور از آن سرخوش است

که چون من درونش پر از آتش است

دوهم‌درد وهم صحبت و همنشین

بنالیم از سینه آتشین

مرو‌ف ئه‌گه‌ر بیه‌وئ ناوی شاعیرو نووسه‌ر و بو‌یژی ئه‌م شاره‌زاره‌زا بی ده‌بی می‌ژووی ئه‌ده‌بی بخوینیته‌وه یان قو‌لی لی هه‌لمالی و وه‌شوین که‌ویت و بیان دۆزیته‌وه و کو‌یان کاته‌وه.

سیف القوزات، تورجانی زاده، قزلجی، ئه‌فخه‌می و ئه‌خه‌م زاده و هتد. به قسه کردن له گه‌ل ماموستا تونیه‌تیم له بیر چوو بووه، به‌لام که چاوم به دۆیه‌که‌ی که‌که عه‌ولا که‌وت وه‌بیرم هاته‌وه، شه‌ربه‌یکی بۆ پرکردم، شه‌ربه‌که‌م له زارم نزیک کرده‌وه، سه‌رم هه‌لینا هه‌تا ئاخ‌ر دلۆپ بچی به‌ گه‌روم دا، له‌م کاته‌دا چاوم که‌وت به

كاغهزيك كه به شوشه‌ي چله‌وكه‌وبابي ،تي بي تي،، دا چه‌سب كرابوو، به خه‌تيكي خوش نووسرابوو:

گروه ئاتر جوان بوكان تقدیم می‌کند. نمایشنامه ،، حفره،، از ناصر ایرانی. کارگردان، محمد رضا افضل. تاریخ نمایش 7 و 8 اپر 1353. محل اجرا، کتابخانه شهر خیابان 25 شهریور. ورود برای عموم آزاد است.

ئيواره‌يكي پايژه، رۆژ له پشت شاخه‌كانه‌وه ئاوا بووه، شار كپ و كه‌ر بووه، شه‌قامه‌كان چۆلن، تاكه تاك كه‌سيك ده‌بيني كه به په‌له به‌ره‌و مال ده‌چيته‌وه. هه‌وا ورده ورده به‌ره‌و ساردبوون ده‌روا، به‌فر ئه‌وسال زووتر ولا‌تي داگرتوو، هه‌موو لايه‌ك سپي و هه‌وا تاريكه، له دوره‌وه مالئيك له به‌ر رۆشنايي زۆر له مال‌ه‌كاني تر جيا ده‌كريته‌وه، به‌ره‌و رووناكي ده‌رۆم، ئيره كتيبخانه‌ي شاره، كه‌سيك له به‌ر ده‌ركه راوه‌ستاوه، سلاو ده‌كه‌م، به‌خيرهاتنم ده‌كا.

هۆلئى شانۆ چۆل بوو، كورسيه‌كان هه‌موو به‌تال بوون، ته‌نيا چهند كه‌س له ريزي پيشه‌وه دانيشتبوون، دواي ماوه‌يه‌ك چهند كه‌سي دي هاتن هه‌ر كام له لايكه‌وه دانيشتن، پيم سه‌ير بوو، ئيره بو و چۆله؟

چرا كوژاوه، په‌رده لادرا، كه‌سيك هات به‌خيرهاتني كردين، ده‌نگي ئاشنا بوو. «ئيمه تيبى شانۆي لاو خومان به به‌ختيار ده‌زانين، كه بو يه‌كه‌مجار له‌م شاره‌دا شانۆتان ته‌قدیم ده‌كه‌ين، هيوادارين به پشتيواني ئيوه‌ي به‌ريز بتوانين دامه‌زرينه‌ري شانۆي واقيعي له شاره‌كه‌ماندا بين وهيوادارين بتوانين خزمه‌تكارئكي چكوله‌ي خه‌لك بين» چاويك‌م به ده‌ورو به‌ري خۆمدا گي‌را هه‌روا چۆل بوو، دوو كه‌نيشك شيعيريان خوينده‌وه، به شويئي دا شانۆ ده‌ستي پي‌كرد. ئه‌شكه‌وتئيك له‌به‌رانبه‌رماندا زاري كرده‌وه، سئ سه‌رباز له به‌ره‌ي شه‌ر رايان كردبوو، ئيستا په‌نايان هينابوو هه‌م ئه‌شكه‌وته، ده‌ت كوت ئيمه‌ش په‌نامان هيناوته‌ته هه‌م هۆله، هۆله‌كه له ئه‌شكه‌وته‌كه چۆلتره.

كاتئيك شانۆ ته‌واو بوو هه‌ستم به‌وه كرد زۆر ماندووم، خه‌فه‌ت دايجرتم، له ناو شاردا پياسه‌م ده‌كرد، ئه‌مما به‌م شه‌وه سارده له‌م شاره چۆله‌دا پياسه‌ي چي؟ كه‌س نه‌بوو ليم پرسئ كاكه به‌م شه‌وه سارده له چي ده‌گه‌رئئ؟ كه‌س نه‌بوو بپرسئ كاكه خه‌لكي كوئئ؟ پيم وابوو قه‌ت ئه‌وه‌نده غه‌ريب نه‌بووم، بو ده‌بئ وابئ؟ چهند لاو به هه‌زار زه‌حمه‌ت، به هه‌زار ئاره‌زوو قۆلي لئ هه‌لده‌مانن خويان له ئاو وئاور ده‌ده‌ن، شتئيك پي‌ك ديئن، كارئيك ده‌كه‌ن، به‌لام كه‌س گوئيان ناداتئ، ته‌نانه‌ت خه‌لك.

شار نووستوه كپ و بئ ده‌نگه، له دوره‌وه ده‌نگي چه‌قه‌ل و گورگ ديئ، خه‌به‌ري زستان ده‌دا، له‌م بئ ده‌نگيه‌دا ده‌نگي شانۆگي‌ره‌كان له ناو مييشك‌مدا ده‌زرينگيته‌وه. «هيوادارين به پشتيواني ئيوه‌ي به‌ريز بتوانين دامه‌زرينه‌ري شانۆي واقيعي له شاره‌كه‌ماندا بين وهيوادارين بتوانين خزمه‌تكارئكي چكوله‌ي خه‌لك بين» هه‌مووي ده‌كه‌س نه‌هاتبوون. په‌ژاره دايجرتم.

شه‌وي دووايه هاتمه‌وه، چ ده‌بينم! سه‌رم سوپما، هه‌م خه‌لكه چن؟ دۆشه‌وه له‌م هۆله ده‌نگي بالئ مييشووله ده‌هات به‌لام ئيستا جيگه‌ي راوه‌ستان نيه. چ روي داوه؟ كئ خه‌لكي ئاگادار كردوه؟ بيست ده‌قيقه‌ي ماوه شانۆ ده‌ست پئ بكا به‌لام جيگه‌ي كه‌سيكي دي نابيته‌وه. چرا كوژاوه، په‌رده لادرا، لاوه‌كه ئه‌وشه‌وه گه‌شابوو، ده‌نگي ته‌واو گۆرابوو، سرنجي هه‌موو عاليه‌كه‌ي بۆلاي خۆي راكيشا، سه‌يري دانيشتواني ناو هۆله‌كه ده‌كه‌م، ده‌لئئ دۆشه‌وه هه‌م خه‌لكه له خه‌ودابوون وئيستا رابوون، خه‌لكي شار به‌خري ليره كوئونه‌وه.

که نیشکه کان هیژ وگوریکی تریان هه بوو، کانتیک که دهستیان به خویندنه وهی شیعر کرد موچرک به له شم دا هات، ههستییک که دۆ شهو نه مبوو. چاوم به خه لک دا گیارا، ژنییک مندالی له باوهش دابوو، توند منداله کهی به خویه وه گووشی بوو، که نیشکه کان دهنگیان بلیند کرد، شیعره که له میشکی مرؤف کاری ده کرد. ههستن، رابن، بو دانیشتون، شهو فری دهن. ئاره قه به دهم وچاوی که نیشکه کاندا ئه هاته خوار، سوور سوور بیونه وه، بو یه که مجار جوانیه کی ئینسانیم به ته وای گیانم ههست پیکرد. کچی کوردی ئه گهر له نیو بهندی بیته دهر گیان دهدا به ژیان، ژیان شیرین دهکا، خوئی دهنوینی. ههستم به وه کرد دیواریک له نیو میشکدا رمیا، عاره قه یکی سارد له شمی داگرت، قسه کانی گه وره پیاو وگه وره ژانم وه بیر هاته وه «ژن خودا دروستی کردوه، له مه دبهق وله ناو مال بی، پیاو ده بی کاری دهری بکا و ژنیش کاری ناومال و مندال گه وره کاو مال به سیئیتته وه.»

دهنگی چه په له په ردهی خه یالی پچراندم، عاله مه که نه یان ده برییه وه، که نیشکه کان سپاسی دانیشتوو انیان ده کرد. په رده لادرا شانۆ دهستی پیکرد، به لام من هو شم به لای شانۆ که وه نه بوو، سهیری دانیشتوو انم ده کرد، چاوم به شیرکو کهوت کوره لاوه کهی له قه لاندوش کردبوو، مامه پیرهش له په نایه وه چاوی زهق کردبوو خوئی دابوو سه پیمه ره کهی، مامه له خه یالاتی خویدا سهیری ده کرد. که لام کرده وه له بهر په نجه ره لاوه خه یاته کهم چاو پی کهوت له گه ل هه واله کانی نووقمی ته ماشابوون، مامه ره سول له پیشه وه له سهر پالانه کهی دانیشتوو، مندالیکی له باوهش دابوو، جاری وابو به قسه کانی کازم و مورتهزا و که سه کانی ناو شانۆ پیده که نی، جاری وابو ئاخی هه لده کیشا، هه رسوو چیکی هه لکه ت چاو لی کرد با خه لکی ناوشارت ده دیت. کوره کوتک وه شینه که له گه ل چه ند که سی دی له سهر کورسی دانیشتووون چاویان بری بووه ئه شکه وته که، کابرای رانک وچوغه له بهر له کن دهر که وه چاوی له هه مووشت بوو، نه یده ویست هیچ شتییک له بهر چاوی وون بی. شانۆ ته واو بوو، چرا هه لکرایه وه، به شدارانی شانۆ که وتنه باوهشی خلکه وه دهستیان له ناو دهستی شانۆ گه ره کان دهن، له باوهشیان ده گرتن، پیرۆزبایان پیده کوتن، زور کهس له خه یات و قوتابی و خه لکی دی داوایان ده کرد ئه وانیش به شداری شانۆ بکه ن، وه بیر قسه کانی لاوه کهی لای سینه ما که وتمه وه: «هیوادارم رۆژیک هه موو هونه رمه ندیک هونه ره کهی بیته رو، بیته ناو خه لک، بیته ئامرازیک به دهست خه لکه وه بو سهر که وتن به سهر زولم و زور و وه دوا که وتوو ییدا، بو گه یشتن به ژیانی پر له به خته وه ری.»

3 ره زبه ر سالی 1364 تاران (25 سپتامبر 1985)

بەسەرھاتی ئەم نووسراوھییە

زۆرشت لە ژیانم دا رووی داوھ کە من تەوزیحی تەواوم بۆیان نیە، بەسەرھاتی ئەم نووسراوھییەش یەك لەم شتانەییە.

نووسینی ئەم نووسراوھییە، لە تەوریز دەستی پیکرا، لە تاران لە رۆژی 3ی رەزبەر سالی 1364ک. ه. تەواو بوو. هەر ئەو دەم ناردرا بۆ گۆواری سروھى ماموستا ھیمن، یەك دوو رۆژ دوایە بە تەلەفون ھەوالیم گرت، وەلامیان داوھ، گەیشتۆتە دەستمان، چوار رۆژ دوای نووسینی ئەم نووسراوھییە، رۆژی 7ی رەزبەری سالی 1364 ولاتم بەجی ھیشت. سروھ لە دارە دار ھاتە دەر و دەسالیش بە سەر تەمەنیدا تیپەری، باخەوانەكە و زۆر كەسى تر كە خەمیان دەخوارد بۆ ھەمیشە مال ئاویان كرد. ئەزیش لەم دەسالە دا موی رەشم سپی كرد و ئەم نووسراوھم لە سروھدا چاوپی نەكەوت.

ھەمیشە لە مێشكەم دا بوو كە چى بە سەر ئەم سەفەرنامە خەيالییە، كە بابەتەكانى راستەقینەن، ھاتوو. بەپیی تاقیکردنەوھى ژیان ھەردەم لە ھەر شتیك چەند نووسخەم ھەلگرتوو، دوای تیپەربوونى نزیك دەسال یەك نووسخە لەم نووسراوھییە لە گەل كۆمەلیك نووسراوھى دیکە، لە بۆكانەوھ گەیشتە دەستم. بە ھەلكەوت ھەر لە رۆژی 3ی رەزبەر سالی 1374 تاییم كرد، بى ئەو ھیچ گۆرانكارىكى تیدا بكەم. ئەم نووسراوھ یەكەم جار سالی 1376 لە لایەن ھیزا كاكە محەمەد كەمانگەر، سەرنووسەرى گۆواری ئاوینە، لە ژمارەى 34و35 كە تایبەت بە شانۆ بوو بلاوكرایەوھ.

لە رۆژی 2001 /3/7 لە ستۆدیۆى VHS لە شارى فریڤىنى ئالمان بە دەنگى نووسەرى ئەم دیرانە و بەیان فەرشی ھاوڕی لە گەل موسیقا و دەنگى ئەو كەسانەى كە لە نووسراوھكەدا ناویان ھاتوو، تۆمار كراوھ و ھینرایە سەر سى دى كە ھیشتا بلاو نەكراوھتەوھ. 31 سال لە سەردەمى روداوھكانى ئەم نووسراوھ و 21 سال لە سەردەمى نووسینی تیپەپەرى. چى ماوھ و كى ماوھ و بۆكان لە خەياللى مندا چیه و ئیستا چۆنە باسى نووسراوھییەكى ترە، كە نەك لە تەوریز و تاران بەلكو لە ھەندران نووسراوھ.

برايم فەرشی